

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Пословни број: **К.В. 4/2006**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 22.11.2007. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан свима.

НАСТАВЉЕНО 22.11.2007. ГОДИНЕ

СА ПОЧЕТКОМ У 10,00 САТИ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет извињавање председника већа због кашњења. Овог пута људи из Пожаревца који доводе нашег сведока Вулетића, па су отишли ваљда у Палату правде и онда смо мало каснили.

Констатује се да је веће у неизмењеном саставу, да су присутни:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Кнежевић,**
- **Пуномоћници оштећених адв. Лозналијевић-Даниловић, Томић, Баровић и Тодоровић,**
- **Те браниоци оптужених адвокати: Заклан, Јеврић, Продановић, Вукотић, Перески, Станојловић, Калањ, Штрбац, Дозет, Јелушић, Ђурђевић, Бељански, Бојков и Машић.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде код мене је евидентирано присуство колегинице Ковачевић.

АДВ.ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Замењује је адв. Ђорђе Калањ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

Нису приступили браниоци адвокати: Вујин, Пилиповић, Мијатовић, те бранилац опт. Вујановића и Калабе, адв. Перковић.

АДВ.СЛАВКО ПЕРЕСКИ: Председниче, уз Ваше допуштење ја ћу га мењати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сагласни?

Опт. Вујановић и Калаба су сагласни да их на данашњем главном претресу уместо браниоца адв. Перковића брани бранилац адв. Перески.

Одсутни су браниоци адвокати: Станић, Мамула, Батрићевић, Рајић, као и бранилац опт. Милојевић Предрага адв. Ковачевић Снежана, али ће овог оптуженог уз његову сагласност до доласка на главни претрес замењивати бранилац адв. Ђорђе Калањ.

Одсутни су и браниоци опт. Мугоша Горана – адв. Илија Радуловић и Слободан Сташевић.

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Адв. Ђорђе Калањ замењује.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Мугоша сагласан?

Опт. Мугоша је сагласан да га на данашњем главном претресу уместо недошавших бранилаца брани адв. Ђорђе Калањ.

Одсутни су и браниоци адвокати Апро, Левајац, Станић и Перовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви оптужени су ту?

Потврђује судска стража.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Довели су сведока Вулетића, је ли тако?

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ДА СЕ ГЛАВНИ ПРЕТРЕС НАСТАВИ

ДА СЕ НАСТАВИ ДОКАЗНИ ПОСТУПАК

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Председниче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре саслушања сведока желите нешто да? Кажите колега Јелушићу.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Хвала. Пре него што почнемо са саслушањем сведока ја бих у вези јучерашњег дана замолио једно објашњење. Наиме, разумео сам да сте на мој предлог да се преиспита статус сведока сарадника «број 1» одбацили као недозвољен, али мени је остало нејасно који су разлози за то, да ли је разлог тај што оптужени, односно њихови браниоци не могу подносити предлог те врсте, односно не могу тражити да се преиспита статус сведока сарадника, или је пак разлог што веће не може да се упушта у такву одлуку, односно да не може да мења правноснажно решење које постоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, ми ценимо да је такав предлог недозвољен, решење је правноснажно, Ви не можете да подносите предлоге у том смислу, власник, што би рекли власник даљег статуса том сведоку је само искључиво тужилац, према закону. Тужилац је тај који ће наставити његов кривични прогон или не, решење је у том смислу правноснажно.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Председниче, не желећи да полемишем о томе, ја наравно ћу са овим предлогом да се обратим и ванрасправном већу у писменој форми, али желим само да Вам кажем да одредбе које регулишу статус сведока сарадника нигде не регулишу да је искључено право одбране да тражи да се преиспита статус сведока сарадника, а веће, дакле не само на предлог тужиоца може и у току претреса да одлучује, односно да преиспита и да одузме статус, то може урадити и на предлог оптужених. Не видим, закон ту не искључује право оптужених и ви директно кршите право оптужених оваквом одлуком. Наравно, ја знам да се на вашу одлуку могу жалити заједно са жалбом на пресуду, али мислим да је то већ неко време када та жалба неће имати ефекта, због тога ћу ја наравно тражити и да се ванрасправно веће о томе одлучи. Ја чврсто стојим на становишту да одбрана у току читавог поступка може, наравно када за то има разлога, тражити да се преиспита статус сведока сарадника и да наравно суд о томе одлучује да евентуално ту одлуку одбије, као неосновану и да нам да право да се жалимо на такву одлуку. Са таквом одлуком ја бих био задовољан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја могу колега са Вама да се сложим само у једном смислу, а то је да су одредбе Законика о кривичном поступку које регулишу ову материју релативно скромне, сиромашне. Видели сте да одбрана нема никаквог утицаја, никаквих могућности ни у оном самом поступку о одлучивању по предлогу тужиоца за добијање тог статуса и тако даље, знате. Ја се слажем да је то доста недефинисано, има ту и пуно других недефинисаних питања везано за сведока сарадника да их сад не отварамо, тако да у том смислу ја се са Вама могу сложити. Ово је наше тумачење ових и оваквих законских одредби. Наравно немам ништа против да Ви тражите одлуку и некога друго.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Па свакако, само кажем да напоменем да заиста законодавац је потпуно пропустио да регулише поступак одузимања и преиспитивања статуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Али онда се примењују наравно одредбе, односно начела Законика о кривичном поступку. Толико о томе па ћемо видети шта ће ванрасправно веће о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Наставићемо дакле са доказним поступком. Молим вас доведите сведока Вулетић Ивицу.

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Вулетићу.

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Вулетић Ивица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име Вашег оца је?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Бранислав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када и где сте рођени?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: 07. јула 1969. године у Панчеву.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Панчеву, које Вам је последње пребивалиште?
СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Омољица.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пријављено пребивалиште, Омољица је ли тако?
СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Улица и број?
СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Бивша Иве Лоле Рибара, сад.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који број?
СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Иве Лоле Рибара 13.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 13?
СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?
СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Бравар.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бравар, Ви сте тренутно на издржавању казне затвора?
СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: У Забели.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Забели код Пожаревца?
СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коју казну затвора издржавате?
СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: За кривично дело ратног злочина.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осуђени сте у Републици Хрватској?
СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Да, на 20 година.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На 20 година, од када се налазите, када сте лишени слободе што би рекли тамо у Хрватској?
СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: 06. јула 1993.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 06. јула 1993. године и према нашим информацијама Ви сте трансферисани у току овог лета је ли тако, из Републике Хрватске на издржавање казне затвора код нас?
СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Да, 12. октобра.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вулетићу саслушаћемо Вас као сведока. Дужни сте да казујете истину. За давање лажног исказа се кривично одговара. Нисте у обавези да одговорите на питања чијим одговором би себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти и знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу, знате дакле на та питања нисте у обавези да одговорите. Реците ми да ли Ви знате против кога се води овде поступак, коме ми овде судимо, да ли имате тих неких сазнања?
СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Па ја могу само претпостављати кад сам већ суђен за такво неко.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја ћу Вам сад прочитати имена људи који су овде оптужени, а Ви ћете рећи да ли неког од њих познајете, да ли сте с ким од њих у каквом сродству или у завади, знате.
СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Добро.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, Вујовић Мирољуб?
СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Не познајем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Перић Јовица?
СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Не познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војновић Милан?
СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Не познајем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вујановић Станко?
СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Не познајем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Атанасијевић Иван или Хусник Ивица?
СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Не познајем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маџарац Предраг?
СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ланчужанин Милан?
СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Не познајем стварно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има надимак «Камени»?
СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Љубоја Марко?
СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Ни тога.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милојевић Предраг звани «Кинез»?
СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Ни то.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Златар Вујо?
СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мугоша Горан?
СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Ни тога.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шошић Ђорђе звани «Чича» или «Жорж»?
СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђанковић Мирослав звани «Ђани»?
СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Катић Слободан звани «мајор Катић»?
СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Калаба Нада?
СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Драговић Предраг звани «Цеца», «Капетан»?
СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: На жалост не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Радак Саша звани «Цетиње»?
СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Не познајем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не познајете никога, ништа Вам ова имена, односно надимци не говоре?
СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Ништа.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја Вас молим да гласно прочитате текст заклетве за сведока, налази се ту на пулту испред Вас.
СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

Сведок упозорен, опоменут, те заклет читањем законског текста заклетве за сведока, исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вулетићу, ми овим људима чија сам имена сад ја прочитао Вама, судимо по оптужници Тужилаштва за ратне злочине у Београду због кривичног дела ратни злочин против ратних заробљеника. Суштински оптужница терети ове оптужене да су 20. новембра 1991. године учествовали у стрељању ратних заробљеника на локалитету Пољопривредног добра «Овчара», односно Грабова код Вуковара. Дакле тог 20.11.1991. године. Прво што ћу Вас питати јесте какве су Ваше активности биле у јесен те 1991. године?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Па ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били на том подручју и тако даље?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Био сам код Боровог Села, у резервном саставу војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте мобилисани?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: 1991. у септембру, не могу сад тачно да се сетим, али углавном било је тамо септембар месец 1991. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно војна вежба?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: То је позив је био под војном вежбом, али смо отишли у Борово Село смо били стационарани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. На колико дана сте мобилисани, на које време?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Па ја сам био тамо негде, око месец дана отприлике, месец и нешто 35 дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то јединица била?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Па самохотке су ту биле где сам ја био стационаран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него која је то јединица била унутар војске, тадашње ЈНА, који је то корпус, бригада, батаљон, чета?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Ја мислим да је Новосадски корпус.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Новосадски корпус?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Ми смо дошли из Зрењанина, ја сам тамо у Зрењанину сам добио униформу и онда су нас пребацили тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте задужени са оружјем и муницијом и са којим?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: У Борову Селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Борову Селу?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Ту смо били и после тога смо, та наша комплетна јединица се вратила кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало гласније причајте, нисам сигуран да Вас, ево већ колеге реагују, мало се примакните микрофону.

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Кажем после тога, тих 35 дана отприлике, да смо се сви вратили назад који смо и дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Комплетна јединица та?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Да комплетна јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли комплетна та јединица била мобилисана са тог локалитета или је скупљена са разних страна, односно да ли су сви припадници Ваше јединице били резервни састав?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Резервни састав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А старешине?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Старешине, ко је мени овде у позадини био активни официр.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то било та јединица у којој сте Ви, да ли је то била нека каква пешадијска јединица, оклопна, противоклопна, артиљеријска?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Оклопна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Самохотке су биле ту, тамо где сам ја био стациониран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Да ли сте за то време, рекосте да сте тамо остали око 30 и нешто дана?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Тако 30 - 35 дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте улазили у Вуковар?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Не. За то време не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И кажете после тог неког времена сте сви враћени назад, комплетна јединица?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где назад, у Зрењанин?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Па кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кући?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја овде имам пред собом пресуду Жупанијског суда у Осијеку, то је пословни број К-1/94-204, то је пресуда којом сте Ви осуђени на јединствену казну затвора у трајању од 20 година и у образложењу те пресуде се наводи да је извршен у поступку доказивања и неки увид у Вашу војничку књижицу и да Вам је у тој војничкој књижици уписано време боравка на ратишту од 06. рујна – дакле септембра 1991. до 29. листопада 1991. – дакле октобра, дакле од 06. септемба до 29. октобра?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то то?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Па то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то ово о чему Ви говористе?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Кад сам био у Боровом Селу, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се после 29. октобра 1991. године Ви вратили на ратиште Славоније?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било као добровољац, било?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Не, не. Био сам код куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били сте код куће?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Да, али то нисам могао доказати тамо ни под тачком разно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате кад су завршене борбе у Вуковару?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Верујте то и не знам, једино оно преко ТВ што сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте пратили преко телевизије?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Што сам чуо, то је једино сазнање што имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како је дошло до тога да Вас се ухапси и потом касније суди?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Па био сам те 1993. године сам био кренуо код сестре у Енглеску.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Енглеску?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: И међутим кад сам дошао на аустријску границу сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мађарско-аустријску границу?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Да, мађарско-аустријску границу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мађарско-аустријску, да, да.

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Тамо кад сам дошао нису пуштали са овим нашим црвеним пасошима, једноставно дошло је до тога да сам у једној продавници био узео једну литру пића и ту сам се мало сео да размислим шта ћу, куд ћу даље. Међутим, у то време сам мало изгледа више, а ја не подносим алкохол пуно и тако сам завршио код њих. Залутао сам једноставно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, ушли сте у Хрватску или?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Па једноставно сам залутао и кад су ме почели тући и малтретирати, једноставно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Залутали сте са те границе аустријско-мађарске залутали сте у Хрватску?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Да, кренуо сам био, ни сам више не знам како сам кренуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, да пређете илегално негде границу? Молим?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Углавном та ме, алкохол, ја не подносим пуно, и то ме је смутило тотално и онда кад су ме почели малтретирати, тући, онда сам једноставно сам се моментално отрезнио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било те 1993. године?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми да ли сте Ви чули за «Овчару» као догађај?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Па то сам чуо тек кад су почели да ми суде за то, ја нисам имао појма за ту «Овчару» и да ли се то уопште и десило и како се десило то ја немам појма, а углавном кад су почели прво су ме били одвели у Вараждин па су ме тамо испитивали, а онда кад су ме довели у Осијек онда је тамо почео прави пакао и за «Овчару» и за Борово насеље и за Аљмаш, Сарваш, шта све нису набројали, тако да немате појма, то је прави пакао био то у Осијеку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Из ове пресуде видим да сте Ви наводно у поступку истраге тамо признали те неке своје активности, а потом сте на главном претресу то порекли, објашњавајући да сте били принуђени, да су Вам обећавали пуштање из притвора и тако даље?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Када туку и стављају пиштољ у уста, ја мислим да би и Ви признали све да је истина, а да није истина. Ја, верујте ми да сам то урадио, за шта ме се сад терети и за шта сам осуђен, не би ми било жао, али ја то нисам урадио, нити сам како да вам објасним, једноставно нисам био у то време тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви након 29. октобра, кажете 1991., уопште нисте били у Републици Хрватској до ове 1993?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Нисам био уопште на том подручју, уопште нисам био, нити сам помишљао. Јер, како је та јединица се вратила заменили су их други, а касније шта је касније било, ја немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко су, Костић Борислав звани «Лабрадор»?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Верујте ми ово, то што су набројана та имена и то једноставно су ми дали један чист папир и потпишеш тај папир, ако нећеш одмах туку, стављају ти пиштољ у уста, на слепоочницу, а ти га немој потписати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Михајловић Никола звани «Седе», Дарко Михајловић, Васиљевић Петко, Билотић Драган, Ђоровић Драган?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Они то после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу то све непознати људи?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Ма непознати људи, то је верујте ми та имена су, како да вам кажем мене су једноставно, то су измишљена имена која немају стварне чињенице, које су тада у то време када сам ја био у Боровом Селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ја ћу Вас замолити сад да приђете овом простору где се налазе људи који су овде оптужени. Оптужене ћу замолити да устану, а Ви крените са десне стране, крените са десне стране и погледајте те људе, па ћете нам онда рећи да ли евентуално некога познајете. Никога не познајете? Славице, дајте само сведоку на увид ову пресуду. Ево погледајте ту пресуду коју ми имамо, да ли је то та пресуда господине Вулетићу којом сте Ви оглашени кривим и осуђени?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Копија пресуде, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да копија.

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То претпостављам да Ви имате?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је оптужени, на тражење председника већа, пришао простору на коме се налазе оптужени који су устали, те редом погледао оптужене и исказује да никог од њих не препознаје.

Сведоку се даје на увид копија пресуде Жупанијског суда у Осијеку пословни број К-1/94-204, исказује да је то та пресуда којом је он својевремено у Хрватској.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Погледајте сваку страну господине Вулетићу.

Немојте, па немојте колега па то је, таман посла. Човек лежи због те пресуде у затвору већ 15 година, не сумњам да је одлично зна. Па ако ћемо право ја нисам мислио да га доводимо у судницу и да сведочи, али по упутству Врховног суда сам то у обавези.

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, то је та пресуда је ли тако?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Јесте, јесте.

Те сведок исказује да је то та пресуда којом је оглашен кривим и осуђен на казну затвора у трајању од 20 година.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ВРШИ СЕ УВИД у пресуде Жупанијског суда у Осијеку, пословни број К-1/94-204 од 05. просинца 1997. године, пресуду Врховног суда Републике Хрватске, пословни број I КЖ-238/1998-5 од 24. вељаче 1999. године и пресуду истог суда пословни број I КЖ-346/1999-5 од 09. студеног 1999. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ове две пресуде Врховног суда су, једном је потврђена ова првостепена пресуда, а ова друга је пресуда у трећем степену и њоме је такође одбијена жалба ту оптуженог Вулетић Ивице, те је потврђена пресуда другостепеног суда. Добро. Питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Прочитао сам ту пресуду коју сте ви данас приказали сведоку и ту се помиње као место ликвидације нека шума према Пачетину, чини ми се. Да ли он зна евентуално где се налази та локација? Да ли је уопште био на том терену?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видели сте у пресуди се помиње локалитет Пачетинске шуме, па Вас заменик пита да ли знате где је тај локалитет?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Тај терен уопште не познајем, једино што сам упознао тај Борово Село тамо где смо ми били стационарани у то време 1991. године, али даље и то сам видео да је наведено јер у жалби адвокат што је писао ту жалбу, он је навео те Пачетинске шуме, немам ја појма где су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, у првостепеној пресуди се наводи баш термин Пачетинске шуме?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Знам јер овај адвокат што ми је писао жалбу, он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, дакле Ви не знате тај локалитет?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Немам појма где су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита Вас заменик, мислим кад већ не знате тај локалитет, онда је остатак питања типа да ли је некад тамо био излишан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. А да ли зна где је, можда је рекао можда нисам га најбоље разумео, да ли зна тај локалитет «Овчара», да ли зна на ком је то правцу, да ли је то тај правац према Пачетинским шумама или је то неки други правац, да ли зна нешто о томе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не знам, да ли знате где се налази локалитет «Овчаре», Грабова?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Па оно што сам сазнао током ових свих година једино је из медија, а овако лично да сам био тамо нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него то за време тог Вашег боравка у Борову Селу, да ли сте можда дошли до неких сазнања где се налази «Овчара», где се налази Грабово, ако негирате да сте сами лично тамо били овог критичног дана?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Ово што вам кажем једино тај локалитет где смо ми били стационирани 1991. године Борово Село у пољима у кукурузишту, а одатле нигде више нисмо ни ишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље молим. Браниоци? Колега Штрбац?

АДВ.САВО ШТРБАЦ: Одговарајући на Ваша питања Вулетић, сведок Вулетић је рекао да је по занимању бравар, а ја бих волио да га питате какве је још школе учио и које је школе завршио од оних које је учио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели сте питање браниоца.

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Па завршио сам Средњу школу «Пајо Маргановић» у Панчеву, и онда за бравара сам завршио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је то средња школа?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Па само девети и десети разред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле то, добро.

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: То је средња школа само и онда «Борис Кидрич» за бравара и касније сам ишао на курс за милиционера.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви сте, ако сам добро схватио из ове пресуде, да сте неко време радили као полицајац?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Да, у Београду сам радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Београду, да, да.

АДВ.САВО ШТРБАЦ: А да ли је похађао Војну академију?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Не.

АДВ.САВО ШТРБАЦ: Сад је вама рекао да је био запослен, а ја сад волио бих да га питате кад је завршио ову полицијску школу, прије него што је био на подручју Борова Села или по доласку и гдје је радио и становао прије него што је напустио Србију?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Овако, школу сам завршио у Вучитрну на Косову доле, а 1992. године сам био доле на тој школи.

АДВ.САВО ШТРБАЦ: Дакле, по доласку из?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По повратку из Хрватске, дакле касније 1992? Добро, добро. Па Вас бранилац пита даље где сте радили и где сте живели пре него што сте напустили Србију?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Живео сам у Омољици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Омољици?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико дуго сте били полицајац у Београду, уопште полицајац?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Годину дана, отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Годину дана, па сте то напустили и вратили се у Омољицу?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: И онда сам кренуо за Енглеску.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Енглеску? Добро.

АДВ.САВО ШТРБАЦ: Да ли сте становали у полицијском хотелу негде у Београду прије одласка, прије напуштања Србије?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Једно време јесам да.

АДВ.САВО ШТРБАЦ: Је ли то, то време одакле сте, да ли сте из тог хотела отишли ван Србије? Зашто Вас то питам да ли сте, следеће питање је ако је то било из хотела да ли сте рекли некоме, било коме ту своју намјеру гдје идете, којим циљем и да ли сте се раздужили онда са опремом коју сте задуживали у хотелу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро ја сам Вас схватио нешто у неком другом правцу, али кажите.

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Опрема ми је остала у том хотелу.

АДВ.САВО ШТРБАЦ: А ово друго да ли сте некоме, било коме причали о својој намјери?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Не.

АДВ.САВО ШТРБАЦ: Да напустите државу?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Не.

АДВ.САВО ШТРБАЦ: А шта сте од личних докумената понијели са собом?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Личну карту, пасош и у транспортној врећи ми је била војна буква.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А дакле имали сте и војничку књижицу?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Да, из тога је све произашло то што сам већ прошао.

АДВ.САВО ШТРБАЦ: Ако може, ако може мало ближе, заиста се, ја слабо га чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слабо га чујете?

АДВ.САВО ШТРБАЦ: Мало гласније, ближе микрофону.

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: И шта још, још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од докумената да ли сте још нешто имали? Рекосте ове три ствари, лична карта, пасош и војничка књижица у транспортној врећи, па је одатле, како Ви рекосте све и произашло, па Вас пита бранилац јесте још нешто?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Па имао сам ја још од докумената диплому од завршене ове за бравара, шта сам још имао.

АДВ.САВО ШТРБАЦ: А јесте имали ову диплому о завршеној полицијској школи?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Не, мислим да нисам имао, не сећам се.

АДВ.САВО ШТРБАЦ: А ево овако ја ћу само уз Ваше допуштење председничке ово предочити, па то се наводи у овим пресудама у шта је извршен увид у току

суђења, па је то спомиње се дневник којег је он водио, а питам да ли се тај дневник управо односи на време његовог боравка на подручју Вуковара?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, прво је питање јесте ли имали том приликом какав сопствени дневник?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Ја сам имао дневник који сам водио кроз путовање куда сам све ишао и то сам и водио, куда сам пролазио кроз која места, на тај дневник, а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то је ово кад сте кренули за Енглеску? Да ли се то односи на тај Ваш пут за Енглеску?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Да, тај пут за Енглеску.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само тај пут за Енглеску, не неке раније активности, ранија путовања?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па и боравак у Хрватској ових 40-ак дана?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.САВО ШТРБАЦ: Је ли се радило о једном или два дневника јер на једном мјесту се каже заправо да је извршен увид у дневник-увод у књигу и на другом мјесту се каже само дневник, је ли то исти докуменат или су два документа у питању.

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Један дневник је био само.

АДВ.САВО ШТРБАЦ: Један?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Да.

АДВ.САВО ШТРБАЦ: Је ли писало ово увод у књигу?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Писало је увод у књигу, то сам ја био написао, то је као неки мој, моје путовање сам описивао.

АДВ.САВО ШТРБАЦ: А да ли сте са собом носили рјешење МУП-а Србије од 01.09.1992., питам Вас и набрајам здравствену књижицу војног обвезника питомца војне школе, академије која гласи на Ваше име, ја сам Вас питао да ли сте похађали ту школу, Ви кажете да нисте?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Не, нисам похађао војну школу.

АДВ.САВО ШТРБАЦ: А одакле Вам та онда здравствена књижица?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Па то је још из војске.

АДВ.САВО ШТРБАЦ: Још из војске?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Да. У ствари испричавам се, ту здравствену легитимацију то смо још кад сам се вратио из Вучитрна сам добио заједно са послом.

АДВ.САВО ШТРБАЦ: Добро, изјаснио се шта је носио, али зашто је, зашто је понио ову и оволику документацију на овај пут, ако може и жели да одговори?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Једноставно не знам ни сам.

АДВ.САВО ШТРБАЦ: Ево да чује председник. Председниче ако тражите на страници 9 имате доле у другој половини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, нашао сам, знам ја то него.

АДВ.САВО ШТРБАЦ: Било је питање може ли објаснити зашто је носио оволику документацију, ту је сва службена документација, он иде у страну државу, сва постављења, дипломе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ето пита Вас брникац зашто сте сва та силна документа носили са собом?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Верујте ми ни сам више не знам зашто сам носио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, добро. Добро.

АДВ.САВО ШТРБАЦ: Добро, објаснио је како се и зашто нашао на овој граници. Рекао је да је имена ових људи које је наводио као своје саучеснике или саборце, добио на папиру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

АДВ.САВО ШТРБАЦ: Добио је имена, неко му је, он је рекао да их не зна и да их је добио исписане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он је рекао да је само добио празан папир и потписао га, а имена људи не зна.

АДВ.САВО ШТРБАЦ: Је ли тако било, ја сам схватио да је рекао да је добио имена исписана унапред?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је рекао. Празан папир потписао. Кажите Вулетићу?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Кажем тако је било, празан папир и на папиру су тек касније су све шта је било, како је зашто, то признање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су Вам дали да потпишете празан папир, а потом касније сами написали неко Ваше признање, па и имена људи?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тако даље, и тако даље.

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако смо и разумели.

АДВ.САВО ШТРБАЦ: А па добро, гдје Вам је тај папир дат, у полицији?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: У Вараждину.

АДВ.САВО ШТРБАЦ: У Вараждину у полицији?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Да.

АДВ.САВО ШТРБАЦ: Па мора, јесу Вам вратили тај папир последије да.

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Њега више нисам ни видео.

АДВ.САВО ШТРБАЦ: Па како сте онда код истражног судије набрајали та имена?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Код истражног судије, код истражног судије су они читали.

АДВ.САВО ШТРБАЦ: Ко?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Да ли познајеш тога, да ли познајеш овога, све по тим именима, још поготову у Вараждину посели ме за сто, избацили неке слике да препознајем жртве, а ја први пут те људе и видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, пита Вас брникац код истражног судије како је?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Па зато Вам и кажем исто тако је и било малтене и у Осијеку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте код истражног судије казивали, говорили?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Па шта ћу рећи кад је све то било написано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Све је то било написано. Шта имам ја још да говорим то.

АДВ.САВО ШТРБАЦ: Па је ли био адвокат Ваш на испитивању, на том испитивању?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали адвоката тада том приликом?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Ја немам појма ко је тамо све био, углавном кад сам се вратио, одвели код тог истражног судије онда више не знам да ли сам жив да ли сам мртав.

АДВ.САВО ШТРБАЦ: Он је говорио, ајде сад нам прича али ја бих волио да нам појасни, шта су му то радили, каже да су га малтретирали, рекао је од свог малтретирања да су му стављали пиштољ у уста и на чело, ако сам добро запамтио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је рекао.

АДВ.САВО ШТРБАЦ: Да, да ли је, на сљепоочницу да, да ли је било још каквих малтретирања?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Било је малтретирања од уласка у Осијек, осијечки затвор, па све док се није управник затвора заменио.

АДВ.САВО ШТРБАЦ: Прије него што сте доведени код истражног судије и дали ову изјаву, а колико се сјећам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас пита бранилац.

АДВ.САВО ШТРБАЦ: 06. сте ухапшени, а већ 09. сте били код истражног судије?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Да.

АДВ.САВО ШТРБАЦ: У том времену прије него што сте дали ово признање, интересује ме шта су Вам то урадили да сте признали оваква тешка, нема тежих дела од ових за што сте Ви осуђени, три пута по 20 година па јединствена 20 година.

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Шта су ми радили.

АДВ.САВО ШТРБАЦ: За та три дана, то ме интересује сад?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Прво што су ме оно кад су ме ухватили одвели ме на једно језеро и тамо су ми одмах испалили метак и ставили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како испалили метак?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Па метак испалили једноставно у воду су га испалили и мени ставили цев у уста и ајде ти причај ако још осетиш барут на цеви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А дакле нису испалили у Вас метак, него поред?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Не у мене, већ. После у тој станици не могу се ни присјећати тога то је катастрофа била. Кад су ме довели у Осијек, каже ту ти више неће длака са главе пасти, и ребра и кичма све је отишло.

АДВ.САВО ШТРБАЦ: За та три дана, интересује ме кад сте дошли код истражног судије да ли сте имали неку видљиву повреду?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Какву повреду кад су само по телу ударали.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Јел' било модрица, плавица, кад су ти преломи настали о којима говорите, ребара?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: То је настало у тој полицијској станици у Вараждину а настављено у Осијеку.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Па јесте, интересује ме прије кад сте доведени код истражног судије, значи да ли сте истражном судији говорили о било каквом малтретирању?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Где сам смео шта рећи.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Јел' Вас уопште и питао неко?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Нико ништа није питао ни да ли сам тучен ни ништа тамо.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Да ли Вас је полиција водила на то место где сте Ви испричали да сте вршили ликвидације заједно са осталима - заробљеника, цивила и војника и полицајаца?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Како то мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су Вас водили тамо?

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Да ли су Вас водили, што би било потпуно логично да им покажете, то велико стратиште?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вам се покаже где је то наводно где је та јама и тако даље?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Не. Нису ме водили и кад су тражили списак тих, назовимо жртава, нису имали шта. Мене нису водили на то да им се покаже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то Вас пита бранилац.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Поред тих малтретирања да ли је било и каквих обећања ако признате то што тражимо даћемо Вам нешто, послаћемо Вас негдје?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Дали су ми.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Што?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: 20 година, односно 60 година су ми дали.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: 60? А јесу ли Вам обећавали нешто прије него што сте доведени код истражног судије и потписали сва ова монструозна дела?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Да, обећавали су куле и градове.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: А рецимо, сећате се шта су Вам обећавали?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Да ће ме пустити из затвора.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Добро, пустити из затвора, шта још?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче, ја морам сад заиста да интервенишем. Пустио сам ова Ваша питања а у нади неког разјашњења, међутим, они извесно нису у правцу разјашњења овога о чему ми судимо.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Јесу. Већ сте ме прекидали и у завршној речи. Ја ћу поставити питања а Ви их забраните. Имамо човјека, видимо како изгледа и зашто је осуђен. Очито имамо човјека који је потписао сва та признања пред истражним судијом и данас нама, али и на главном претресу је рекао да то није урадио. Имамо ми сличне ситуације и овде ако не идентичне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад ћемо да извлачимо паралеле на тај начин.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Па не би било згорега извући неке поуке. Оно што је он тад потписао и говорио уклапало се у слику коју је створио и јавност и суд да се десило у Вуковару и човјек је ево до сада у затвору. Ја не знам да ли је он крив

или невин. Моја ствар је да ли верујем у једно или друго, али ми дозволите да га приупитам. Ја ћу му поставити још неколико питања, десетак још а Ви реците.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче молим Вас, само ако су на фону разјашњења онога о чему ми овде судимо.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Па јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате?

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Ми смо извршили увид у ову пресуду, у све ове пресуде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега Бељански нешто жели да каже?

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Председниче, ја разумем разлоге због којих колега Штрбац ово пита, међутим, мислим да је по сведоку видљиво да јако тешко подноси ово испитивање и заправо ради се о поновној трауматизацији човека који је преживео то и молим Вас да, ево замолићу и колегу да та питања покуша да усмери на тај начин да се ипак не евоцирају успомене на тај начин да се поново постижу тешке последице за сведока. Мислим да је обавеза суда да о томе води рачуна и мислим да на овај начин да му поставимо оно што је суштина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу прихватити. Господине Вулетићу ако је Вама, ако имате проблем, ако желите неку паузу да се одморите. Имате ту воду на пулту, попијте, освежите се, никакав проблем није. Да ли Вам треба можда нека пауза, да се мало саберете, смирите?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Ја не знам како би говорили о оваквим стварима а да не евоцирају успомене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слажем се. То је увек проблем. Апсолутно. Колега Јеврићу, кажите?

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Па ја морам да се јавим. Ја се не слажем са колегом Бељанским овде. Ствар је господина Вулетића да ли он жели да каже нешто или не и да ли то представља трауму или не, он ће то да прекине ако му представља, он неће одговорити или неће хтети да одговори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро чули смо.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Можда човек, толике године је провео, можда хоће и да каже нешто што треба да каже, што да не каже. Јел' ми треба сад овде нешто да кријемо? Јел' треба да спречавамо неког да каже нешто што му се дешавало а сви знамо шта се овде дешава?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега Јеврићу, Ви сад сведоку сугеришете, кажи, па кажи. Дајте молим Вас, немојте, кажите нешто, па немојте тако.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Председниче, ја апсолутно не сугеришем никоме. Немојте да ми ампутирате нешто што ја не говорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведоку је јасно. Може добити паузу, може добити освежење, никакав проблем није. Ако може да настави нек изволи, ако не може направити паузу и крај приче. Изволите колега Штрбац?

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Идемо још. Рекао је, мене интересује управо шта се десило тамо? Он је споменуо и два дела се односе, један на болницу а друго баш на стрељање на некој рупи. Види се у пресуди из његове изјаве у образложењу а

и у изреци пресуде, да је у детаље описивао како је и с ким и с које стране дошао у болницу и тачан датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све тачно.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Да су ушли у подруме, убијали тешке рањенике, чак и да је он убијао, да је још убио тројицу на дворишту, тешких рањеника и да је на тој рупи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Око 50 људи.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Довежено између 1200 и 1500 људи и стрељано. Он сам у задњој тури убио 50 из своје пушке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Педесет људи. Тако је.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Дакле, то су страшне ствари. Ја сад питам одакле му сви ти подаци? Дакле, о распореду болнице, о подрумима, о двориштима, о начину евакуације, о броју евакуисаних и убијених и овој локацији да су на некој рупи убијани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче, сведок је одговорио на то. Потписао је празан папир. Ови су на папиру све написали. Ево да га питамо поново.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Питајте, па ја хоћу. Рекао је имена, рекао је за имена а за остало, за ове информације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, рекао је за све практично. Добро. Разумели сте питање?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Одакле ми те информације? То је све из Вараждина дошло.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Из?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Из Вараждина.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Из Вараждина?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Из вараждинске полицијске станице.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Која је та полиција? Јел' имала некакав специјалан назив та полиција која Вас је испитивала?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Верујте ми да немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало се примакните микрофону.

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Немам појма како се та полиција звала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него пита Вас бранилац ово:

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Војна, цивилна полиција?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само моменат браниоче.

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Цивили су били.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Цивили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вулетићу, пита Вас бранилац ово: Како је дошло до тога да Ви најпре у полицији, бар тако произилази из пресуде, а потом код истражног судије након три дана од Вашег хапшења, код истражног судије наводно испричате комплетну причу са јако, јако пуно детаља с ким сте били, шта сте радили, какве сте акције имали, од куће до куће, не знам оса, бомба, ликвидира и тако даље.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Клања и Ви сигурно сте клали људе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Клања, ликвидације са Лабрадором, са неким другим који се прецизно наводе, па потом о активностима у самој болници и Вашим лично,

значи све са пуно детаља и потом у току тог дана о ликвидацијама у тој некој шуми код јаме када су довожени, не знам са по четири, пет камиона заробљени из Вуковара и у групама, у неке четири или пет група, ликвидирани, па Ви према тој причи Вашој, бар тако произилази из ове пресуде, учествовали у ликвидацији тих педесет. Бранилац Вас пита то – ако Ви ништа нисте говорили, ако кажете и све време тврдите после па ево и данас да немате везе са тим активностима, откуд сви ти силни детаљи те приче? Чија је то прича, откуд та прича ако није Ваша?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Та прича, рекао сам да је произишла из вараждинске полицијске станице. Тамо сам само потписао празан папир и на том празном папиру су све они написали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све они написали? Како је дошло до тога да се та иста прича, прича код истражног судије? Молим?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Та иста прича се поновила и код истражног суда у Осијеку. Ја сам малтене само седео, само седео, ништа, а после тога једино што су ме питали, тога се сећам још и дан-данас где си био и шта си радио и кад сам им рекао да сам био у Боровом Селу, а они одговарају значи Борово Село и онда су наставили даље. То је све што сам ја њима тамо био рекао, а сад како адвокат те потанке где сам био, шта сам радио, верујте ми да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Рекао је да га полиција није водила да покаже било какву локацију. А да ли га је истражни судија водио?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Не.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Да ли је код истражног судије правио неке скице о тим локацијама, ради се о стратишту са хиљаду и по лешева, цијели свијет тражи ту гробницу, а они имају и њега, имају га у својим рукама и да га не воде на ту локацију, то не могу да верујем.

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Нису ме водили, до ово преко медија што сам био пратио тек 1998. године ако се не сећам, тад је интеграција била, ако се добро сећам. Е онда су, памћење ме још колико-толико држи, да сам преко тих њихових медија сазнао и за ту «Овчару», поготово тамо и поготово кад сам дошао у Лепоглаву сам сазнао исто преко медија за ове момке којима се суди овде.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Добро. Дали сте изјаву код истражног судије, потписали сте, јел' тако?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Да.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: И гдје сте онда одведени?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: У истражни затвор Осијек.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: У Осијеку? И ту сте чекали почетак главног претреса?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Да.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Кад је био главни претрес?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Тек 1994. године ако се добро сећам.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: 1994? А кад је донесена пресуда?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: 1997. године.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: 1997. у дванаестом месецу, пише овде у пресуди. Да ли Вас је у то време посећивао неко од бранилаца, неко од невладиних организација, хуманитарних организација?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чему ова питања браниоче?

Ово питање браниоца СЕ ОДБИЈА.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Зна ли ко је Бранимир Главаш? Ако зна, да ли га је он посећивао у затвору?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Не, он ме није посећивао али зато други су се посећивали – од адвоката који је био по службеној дужности Кунчек Борис до представника Међународног црвеног крста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам одбио питање браниоца, господине Вулетићу и сад Ви практично одговарате на њега. Ако нисмо дозволили то питање, онда нема одговора.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Нисте ово друго за Главаша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Нисте за Главаша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је да није па сад наставља.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Али јесте неко други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сад наставља Пера, Мика, Жика, ове и оне организације, небитно. Заиста не мислим да је то нешто много важно за разјашњење овог кривично-правног догађаја. Мислим, шта би тек било да је човек био на Овчари, да је признао да је био на Овчари, онда бисмо.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Било би лакше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било би лакше, имали бисмо шта да питамо.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Знали би да је човек у затвору за нешто што је урадио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нећемо сад да истражујемо браниоче, овај претрес нећемо да претворимо у истраживање тога да ли је хрватско правосуђе погрешило када га је огласило кривим или не. Не можемо.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Да ли је био? Ја ћу поставити питање ово што сам забележио, а Ви одбијте слободно. Да ли је био предвиђен за размену у току рата или после рата?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

ОДБИЈА СЕ ово питање браниоца.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Када је и зашто одлучио да говори истину, тј. да порекне признање из истраге?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

ОДБИЈА СЕ ово питање браниоца.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Да ли га је неко препознао да је учествовао и било којој акцији за које је осуђен, или оптужен па осуђен, посебно за болницу?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Био је један сведок којег је суд исто питао да ли препознаје мене у судници. Он каже препознајем. По чему? Каже по ципелама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: По ципелама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По ципелама?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате како се зове тај сведок и у којим активностима Вас је описао?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Да сам наводно био у болници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте наводно били у болници?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате како се он зове?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Заборавио сам већ. Има их ту тих сведока које први пут сам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Не знате како се он зове?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Једино што сам знао једнога момка, он је заједно са мном служио војни рок у Ћуприји и он ме је једини препознао од тих свих њихових силних сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Како те је препознао? Шта, јел' те препознао да си био у некој акцији? Да си починио неко дело?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Схватио сам да су служили заједно војни рок.

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Само да смо служили заједно војни рок.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Имамо ми у пресуди, у образложењу пише да га је препознала медицинска сестра која се зове Миљак Гордана у болници. Да ли се сећа тога? Ако се сећа, како је то препознавање извршено и у којој фази поступка? Да ли у истрази?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он рече у судници па га је препознала по ципелама.

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: У судници је било препознавање, а било је неко препознавање, ми смо стајали тамо на дворишту и онда кроз стакло су неки сведоци гледали али ко је шта препознао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То не знате?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: То не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: А осуђени сте и за малтретирања заробљених Хрвата за Стајићево и Бегејце крајем новембра и почетком децембра?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Произилази из пресуде.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Да ли сте и то признали?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Да ли сам признао? Све сам признао, јер први пут сам за Стајићево и Бегејце чуо од њих.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Јесу ли Вас ту неки сведоци препознали и рекли да сте их тукли, малтретирали у Бегејцима и Стајићеву?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Вероватно јесу, али стварно се не сећам више. Знам само да то је била од суда лакрдија, то није био чисто правни то суђење, то је лакрдија била.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Да ли је над Вама извршено медицинско вештачење неких повреда, ожиљака?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Слали су ме код психијатра да ме вештаче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само код психијатра?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Само код психијатра.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Да га подсетим, у пресуди стоји да је изведено и вештачење медицинско јер су га и ова сведокиња медицинска сестра сетила га се, препознала га по неком завоју да је имао на шапи десне руке, а то су исто и тројица сведока рекли да су га исто тако, да их је тукао човек са завијеном шаком у Стајићу и Бегејцима, па је онда један доктор Марцекић Младен у судници прегледао руку и нашао неке ожиљке који би као упућивали да је управо имао завоје и да је то тај човек, да је то тај крвник који је све то урадио и побио. Јел' то тачно?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Кажем Вам, било је то и прегледања руку и ногу у самој судници, али од тога ништа нису нашли. Чак је и тај судија што ме је судио гледао руке да ли имам ожиљке.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Па нашли су кажу један ожиљак?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Ја не видим ниједан.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Рекли сте ко Вас је бранио у истрази и на главном претресу а да ли сте добили још неког браниоца и ако јесте ко Вам га је ангажовао у жалбеном поступку?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: У жалбеном поступку ми је Грубишић Јован из Осијека.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Ко Вам је њега ангажовао? Да ли је он био по службеној дужности или изабрани?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам браниоче заисту сврху ових питања. А што је сад битно ко му је био бранилац у поступку истраге, у жалбеном поступку, ко га је ангажовао?

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Моје је право да поставим питање, па колико се натежемо могли смо до сада да сте ме пустили да поставим још три, четири питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па знам, али ја Вас молим и дозвољавам нека питања у нади да ћемо добити нешто.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Па добијате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта добијамо?

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Свако може да добије нешто из овога што човек даје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта добијамо из тога ко му је био бранилац и ко га је ангажовао?

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Ево питам сад – да ли му је познато да ли је било ком од оних његових саизвршиоца које је споменуо у својим изјавама и који се наводе у изреци ове пресуде, процесуиран пред било којим судом, у Хрватској, пред Хашким Трибуналом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли да те људе не познајете, да та имена не знате, да су та имена написали полицајци у Вараждину, па Вас бранилац пита да

ли имате икаквих сазнања да је неко од лица под тим именом или тим именима да је суђено било где?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Није.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Да ли Вас је неко позивао на било који суд у Хрватској, у Србији, Хашки Трибунал везано за те злочине на Овчари за које сте осуђени, које сте признали, да ли је неко долазио од истражиоца из Хага или било одакле од вас у затвор и у притвор?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Био сам 1993. године су ме били из Осиека превезли у Загреб и тамо сам био у разговору са, су се представили као хашки истражитељи, с њима сам имао разговор.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Које године?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1993?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: 1993. године

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Мало вјероватно јер их није било тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад су основани.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Није их било 1993. Да, да, нека исприча.

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: И тамо сам с њима разговарао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У вези чега?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Па у вези оптужнице што се ставља на терет за то. После тога су они отишли, а мене су вратили за Осиек.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: И више те нико после тога није позивао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И више никад, нигде, ни на ком суду ни у вези кога?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Да ли је тражио понављање поступка или улагао друге ванредне правне лекове?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче, имамо: жалба на првостепену пресуду, жалба на другостепену пресуду.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Питам га за ванредне, понављање поступка или друге ванредне лекове?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Ништа то није. Ја колико знам једино овај поступак што је био.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Још једно питање. Да ли је подносио захтев за условни отпуст или помиловање у Хрватској?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: То ми није падало на памет.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Зашто?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Зато што од њих нисам тражио милостињу после свега шта сам прошао.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: И још једно питање. Док је боравио у Источној Славонији тад у септембру и октобру, да ли је он уопште имао блиски сусрет са непријатељским војником?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Не.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: И да ли си некога убио у вријеме ратовања?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Не.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли још неко од бранилаца има питања сведоку? Оптужени? Вујовић Мирољуб?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли се сведок сећа у вези Лабрадора, да ли су спомињали нешто да је вршио неке селекције, било шта у вези Лабрадора? Да ли се сећа шта су га испитивали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он не зна Лабрадора. Он каже да су они уписали то име.

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: То је име уписано само тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Разумем, али само ако ме прекидате онда не могу да разумем. Ја бих Вас замолио само да у вези Лабрадора, у вези Александра Васиљевића разјаснимо нешто. Овде се спомиње име Костић Боривоје Лабрадор. Лабрадор се спомиње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да га не зна и он каже да су то име написали вараждински полицајци.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја бих Вас замолио да ме пустите само да поставим. Да ли се сећа, да ли се он сећа поред тога што су написали, да ли су му спомињали неког Лабрадора, да ли је запамтио да су спомињали неке селекције у вези неког Лабрадора или било шта у вези Лабрадора?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате било чега што су написали у вези тог Лабрадора? Немојте сад да сугеришемо неке селекције, ово и оно.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Нема везе, Ви то ионако нећете прихватити али бар да уђе у записник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ионако нећете прихватити као валидан било шта да каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не чујем браниоче шта каже. Шта сте рекли господине Вујовићу?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро ништа. Да не коментаришем, само да каже то у вези, да ли прихватате, да уђе у транскрипте у вези каснијих анализа, разумете? То ми је битно. Разумете? А и Вама ће бити битно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајте да видимо.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Значи, да ли сте чули нешто у вези Лабрадора да се било шта спомињало осим то што су написали? Да ли су га спомињали?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: То је први и задњи пут што су га спомињали.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Пошто Александар Васиљевић говори да из операције Лабрадор да су размењени заробљеници, а има неких индиција и доста казивања, има и у транскриптима и кроз моје анализе у вези Лабрадора да је повезан са селекцијом заробљеника, ја ћу поставити питање које сте одбили адвокату Штрпцу, а тиче се размене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта ћете Ви?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Поставити сведоку, преко Вас нормално, питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведоку? Кажете адвокату Штрпцу.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, не, што сте одбили адвокату Штрпцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ћете Ви поново да га поставите?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да, али то је везано. Да образложим, то је везано у вези онога што је Александар Васиљевић рекао да је задњи размењен из операције Лабрадор 1991. године или 1992., заборавио сам која година, небитно, или 1993. па значи, да ли је био предвиђен сведок за размену икакву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

ОДБИЈА СЕ ово питање оптуженог.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Пошто се сведок спомиње да му је Лабрадор командант?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Одбијено.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли се сведок сећа да су му помињали Аркана или неког?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: То су им била пуна уста.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Значи, нон стоп око Аркана?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Нон стоп.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: То би било то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли још неко од оптужених има питања? Атанасијевић?

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Много ми је тешко и жао због овог човека па нећу постављати много питања, само једно, два питања, па бих питао. Рекао је да је потписивао на папир, на бланко папир. Јел' на празан папир сте потписивали оно што су Вас питали?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: На празан папир.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Само бих Вас питао, ако ми судија дозволи, да ли је папир био овакав или овакав? Јел' могу да приђем да покажем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Да ли је овако био глат или овако с коцкицама?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве има везе?

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Има везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве има везе?

СВЕДОК ИВИЦА ВУЛЕТИЋ: Без коцкица.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Овако без коцкица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

ОДБИЈА СЕ ово питање оптуженог.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Управо сам хтео само да се надовежем, сведок ми је одговорио. Ово што сам ја добио из Хрватске где је брат мој саслушан, он је мени дао до знања мој брат па ми се дрхтав ово што има у списима предмета његов потпис, па је дрхтао уписано. Ја знам да је малтретиран и тучен и због тога ја то говорим јер имам разлога. Ја врло добро знам како се мој брат потписује, а

онај потпис што је тамо написан, наравно да је под тортуром то изјавио. Само толико и жао ми је због овог човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Има ли још питања сведоку?

Даљих питања сведоку нема.

Имате ли још нешто да нам кажете господине Вулетићу? Па немате Ви питања, ја питам човека што сам у обавези да га питам да ли има још нешто да нам каже. Јесте ли ми дозволили?

Питања сведоку нема. Сведок нема ништа више да изјави.

Хвала господине Вулетићу, можете ићи.

На овај начин завршавамо са радом за данас. Наставићемо сутра у 9,30 сати, сведок сарадник број 2.

Председник већа издаје

Н А Р Е Д Б У

Претрес СЕ ПРЕКИДА и наставиће се 23.11.2007. године са почетком у 9,30 сати.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА